

Preguntes	Grup 2:Filologia i Traducció i Interpretació
1. Els principals problemes en l'avaluació de la recerca en Humanitats i Ciències Socials? a. El diferent paper dels llibres o articles en les Humanitats i Ciències Socials. b. Diferència entre àrees de coneixement que s'ocupen de temàtiques universals, de les àrees amb objecte d'estudi delimitat territorialment.	Comentaris particulars En general es demana potenciar el paper dels llibres en les publicacions de la recerca: -Quant es traça el perfil investigador dels grans estudiosos de les ciències humanes, es parla principalment dels seus llibres. El llibre hauria de tenir una valoració més alta en l'avaluació de la recerca. S'ha de tenir en compte el nombre de citacions que apareixen en els llibres que publiquen els investigadors. –Per tal d'avaluar la qualitat del que es publica en llibres és important que les editorials tinguin col·leccions de més prestigi amb un consell editorial rigorós que vetlli per la qualitat del que es publica. – Amb els criteris actuals d'avaluació, es penalitza la recerca en Humanitats desenvolupada a Catalunya. Concretament: s'avalua sense llegir, es marginen les publicacions en llibres, CARHUS+ privilegia les revistes anglosaxones, només es tenen en compte les citacions i els índex d'impacte i per tant l'avaluació qualitativa es transforma en quantitativa, aplicació mecanicista dels criteris per part d'AQU. - Els mètodes d'avaluació en Humanitats han d'atenir-se simultàniament a una sèrie de característiques que no són fàcilment conciliables. Cal tenir en compte les especificitats pròpies de disciplines o subdisciplines, que tenen tradicions diferents, els mètodes d'organització o formes d'operar dels grups d'investigació de camps diferents (arqueologia i filosofia), la llengua o llengües de comunicació de resultats. També cal afegir un sistema poc robust i no prou consensuat de classificació de publicacions o tipus de publicació per criteris de qualitat. En funció dels camps, els llibres, monografies i revistes tenen més o menys rellevància. – El llibre és la manera més clara , efectiva i de major impacte de difondre el resultat d'una recerca. Els articles només permeten presentar resultats parcials - La traducció i interpretació és una area no representada en instàncies avaluadores ni considerada a l'hora d'elaborar directrius -La traducció i interpretació tenen mitjans específics de difusió de la recerca. La recerca en aquest camp viu un fenomen de poca visibilitat. -On ubiquem la traducció i la interpretació en l'assignació dels complements addicionals per mèrits de recerca? – La filologia clàssica és un camp molt específic. Proposa la utilització del CARHUS però que sigui més àgil i que incorpori un major nombre de revistes no anglosaxones i que es faci un bon seguiment. Pel que fa als llibres, es necessita fixar barems. La reputació, que és finalment potser del que es tracta en humanitats quan s'avalua un humanista, no és mesurable, o no ho és amb les eines que ens apliquen.

	-Els avaluadors han de ser especialitzats. -Avaluació en àrees transversals – Considerar la particularitat. -En les avaluacions es demana coherència entre els criteris publicats i els criteris aplicats. -La llengua- Algú proposa la creació d'un comitè d'ètica de ciències humanes i socials que valori les llengües locals. -Demandar a les universitats l'establiment d'un "peer review" en les seves publicacions. -Els estàndards de qualitat han de ser els mateixos que en ciències dures però els criteris específics. -Determinar la solvència del revisors. <u>Participacions en congressos</u>- Hi ha diverses persones que parlen de la valoració de la participació en congressos: _Que es considerin les Actes dels congressos, ja que en l'àmbit de les ciències humanes i socials les actes apareixen després de la celebració del congrés i moltes vegades enriquides a partir del que s'ha debatut durant la trobada. Les actes son unitats bibliogràfiques de referència i per tant han de tenir valor com a publicacions científiques. – Diferenciar congressos amb/sense procés de selecció. – Necessitat de selecció prèvia en Congressos per assegurar el rigor. <u>Conclusions consensuades</u> "L'aplicació mimètica dels criteris de l'avaluació en ciències genera grans disfuncions en el camp de les humanitats." "Els llibres, monografies, capítols de llibre i actes de congressos han de ser valorats en funció dels diversos camps i seguint criteris de qualitat."
2. Qualitat d'una investigació <i>versus</i> qualitat de la difusió. Quins han de ser els criteris de qualitat en la investigació en Humanitats i Ciències Socials (per grups específics)?	En aquest apartat no hi ha hagut conclusions consensuades Comentaris particulars - Distinció entre llibres d'estudi i monografies vs. Manuals i llibres de divulgació. Índex d'impacte - s'han d'incloure les citacions en llibres, no només revistes. Només haurien de comptabilitzar les revistes prèviament seleccionades pels

	experts. No té sentit que les revistes que es tenen en compte per a l'establiment dels índexs se seleccionin en funció de l'idioma. – Caldria considerar algunes traduccions (molt concretes) com recerca. - És essencial donar rigor a tota publicació però també a tota difusió d'una investigació. Per això s'ha d'acceptar la transformació dels mitjans de comunicació en organismes que impliquin una selecció prèvia dels materials i que siguin examinats per un grup de reconegut prestigi. Cal que cada avaluador conegui la importància de ser rigorós sobre el treball que està avaluant – Especificitat de la recerca en traducció i interpretació i per tant especificitat en els mitjans de difusió.. Criteris: • Per a la qualificació de llibres caldria considerar la qualitat del procés editorial (selecció, revisió...), el volum (pàgines) , l'impacte (a partir de citacions, ressenyes...) etc... • Necessitat de comptar amb llistes prioritzades d'editorials i revistes per cada disciplina, (elaborades per experts) • Necessitat d'incorporar l'avaluació dels continguts de la recerca. Considerar també la metodologia emprada a la recerca. (Hi ha processos metodològics que demanen un intens treball per poder arribar a uns resultats que es publiquen en unes poques pàgines). • Aconseguir l'equilibri entre donar ressò internacional a la recerca i vetllar per la defensa que totes les llengües poden ser un mitjà de comunicació de la recerca. • La importància de la recerca aplicada especialment en l'àmbit didàctic. La recerca en didàctica té una certa desconsideració en les ciències humanes i socials. - Criteris de qualitat: Rigor i objectivitat en la selecció de manuscrits: • Manuscrits revisats “per iguals” • La major independència possible entre equip editorial i comitè científic • Requisit d'originalitat. Valorar la informació nova que conté • Cura en proporcionar instruccions detallades i explícites a autors i revisors sobre els processos de selecció i els protocols de valoració. • Informació sobre requisits de presentació de manuscrits • Transparència en la forma i els terminis en que s'ha de portar a terme la revisió i resposta als autors • Respectar terminis establerts
--	--

3. Criteris per determinar la ubicació d'una publicació en un llistat de referències. Quins dels criteris detectats en el punt anterior són pertinents?	En aquest apartat no hi ha hagut conclusions consensuades Comentaris particulars – Alguns participants estan en desacord amb CARHUS+ – És necessari introduir rigor en el mètode de publicació de les revistes i per extensió dels llibres. Així es pot aconseguir una classificació de qualitat. Criteri: Existència de procediments rigorosos en la composició dels òrgans responsables de la revista i en el dels comitès de lectura dels articles, tipologia de llibre... -Recomanació per a l'AQU: Eliminar l'epígraf que les publicacions en la pròpia universitat no es valoren. -Intentar millorar el que falla del que tenim en l'actualitat. Exemple: ERIH. - Llistes de publicacions actuals: Introduir un factor de rectificació en el nivell d'impacte de la revista en funció de l'àmbit. -Monografies- Introduir un factor que no apareix en el CV normalitzat del Ministeri: les resenyes? -ERIH: L'avaluació es pot realitzar de manera similar a les ciències dures però amb diferents barems. -Moltes revistes catalanes no són a l'ERIH. -Les revistes catalanes seran sempre de nivell C en quant a la difusió.
4. Avaluació a través de referents <i>versus</i> avaluació directa de les contribucions. És possible la seva complementarietat?	En aquest apartat no hi ha hagut conclusions consensuades Comentaris particulars – El sistema actual d'avaluació té com a punt fluix que l'avaluador no llegeix els estudis ni parla amb els investigadors. – Reflexions sobre els dos tipus bàsics d'avaluació: directa i indirecta. L'avaluació indirecta comporta la necessitat que les revistes es fixin un nivell de qualitat determinat i que acceptin, només, articles d'aquest nivell. -Avaluació directa/indirecta: Es proposen dos nivells d'avaluació: 1.- De mínims sobre evidències indirectes

	2 – La que fa la universitat al seleccionar el personal amb evidències directes -Es proposa l'avaluació directa basada en una autoselecció de la recerca que es consideri més significativa -Opinió generalitzada que l'avaluació directa és millor. - L'avaluació pot ser directa o indirecta, però si és indirecta ha de tenir certes garanties. Fa consens la idea de complementaritat entre els dos sistemes, atenent als costos econòmics i a la dificultat, en algunes especialitats, de trobar avaluadors. L'avaluació directe no seria de caràcter general sinó que s'aplicaria només en casos de dubte. D'aquesta manera es poden introduir en les avaluacions directes mecanismes correctors, com el de l'autoavaluació de la persona que es presenta singularitzant algunes de les publicacions; només aquestes seran objecte d'anàlisi per experts veient els treballs publicats i no simplement veient els índex o mesures indirectes d'impacte.
5. Intensitat de la investigació (volum de publicacions) i figures d'acreditació. Diferents figures d'acreditació requereixen diferents volums i qualitat de la difusió?	En aquest apartat no hi ha hagut conclusions consensuades Comentaris particulars – L'avaluació del professorat no es pot separar per branques com es fa ara: recerca, docència i gestió sinó que caldria una avaluació global per períodes d'uns quants anys. -Per als investigadors joves és complicat demostrar la seva recerca. En l'avaluació del personal jove s'hauria de tenir en compte aquest fet. Criteris específics?
6. El paper dels grups de recerca en la producció i avaluació científica.	En aquest apartat no hi ha hagut conclusions consensuades. Comentaris particulars -Si es vol incentivar el paper dels grups de recerca no es poden penalitzar les publicacions d'autoria col·lectiva. -Els grups de recerca no van necessàriament lligats a publicacions col·lectives – La signatura conjunta, costum força estès en el món de les ciències, es considera, incomprensiblement, poc recomanable en humanitats i ciències socials. És paradoxal que es vulguin promoure els grups homogenis de recerca i que per una altra banda, al publicar conjuntament es penalitzi. Es podria establir alguna mena de convenció segons la qual l'ordre dels signants fos significatiu. Això seria una bona manera de promoure activitats de recerca en grup i d'introduir els investigadors joves. -Els grups de recerca s'haurien d'avaluar amb més o menys rigor en funció del finançament que tinguin. - En alguns àmbits la recerca individual és important. Això es penalitza a l'hora de donar ajuts a la recerca. -Posar com a criteri respectar l'ordre alfabètic en la signatura d'articles.

	-En autories múltiples tenir en compte la longitud de la publicació i el nombre d'autors. -Hi ha grups sòlids que creen la seves pròpies revistes i les publicacions en aquestes revistes no comptabilitzen en l'avaluació de l' AQU.
7. Potencial del grup investigador, context d'oportunitats i producció científica.	S'inclou la resposta en l'apartat 6.
8. Investigació i transferència de coneixement en les Humanitats i Ciències Socials. Problemàtiques i potencialitats.	En aquest apartat no hi ha hagut conclusions consensuades. Comentaris particulars - Tenim un dèficit: Com es defineix la transferència del coneixement en Humanitats i Ciències Socials. -Una proposta: definir transferència com la manera en què des de la universitat, els investigadors es fan càrrec del llegat cultural propi, l'analitzen en profunditat i ofereixen els resultats aquest pensament crític a la societat -S'hauria de considerar com a transferència de coneixements, la creació de bases de dades o de corpus. -S'ha de separar <u>recerca original</u> de <u>transferència de coneixement</u>? -On es posa la frontera entre recerca i transferència? -El que actualment s'està considerant és que, en transferència, la utilitat del que s'investiga ha de tenir una aplicació directa. -La investigació ha de ser original i s'ha d'excloure el que és activitat professional. -Criteris per diferenciar recerca de transferència – Aplicar els mateixos criteris que en ciències.
ALTRES	En aquest apartat no hi ha hagut conclusions consensuades. Comentaris particulars Internet pot fer canviar la manera en què els investigadors acudeixen a la recerca publicada. Les subscripcions a les revistes en format paper va baixant i cada vegada més es consulta per internet. L'accessibilitat és cada vegada un factor més important. Les subscripcions a revistes és molt cara, es possible que s'acabi triant la recerca disponible a internet que la recerca difícil de trobar i cara d'accedir, encara que aquesta segona sigui de millors qualitat. Valorar també les publicacions en internet.